

Komise se tudíž ve světle judikatury Soudního dvora (viz Komise v. Španělsko, C-463/00; Komise v. Francie, C-483/99; Komise v. Belgie, C-503/99 a Komise v. Nizozemsko, C-282/04 a C-293/04) domnívá, že dotčený právní předpis jde za hranici toho, co je nezbytné pro dosažení veřejných zájmů stanovených v čl. 1.2 nařízení ze dne 10. června 2004 a že je v rozporu s články 56 ES a 43 ES. Komise se domnívá, že pro takto regulovaná odvětví, jako jsou odvětví energie, plynu a telekomunikací, může být cíl ochrany základních zájmů státu dosažen prostřednictvím přijetí méně restriktivních opatření upravujících tyto činnosti, jako je směrnice 2003/54/ES⁽¹⁾ a směrnice 2003/55/ES⁽²⁾ nebo směrnice 2002/21/ES⁽³⁾ a směrnice 2002/19/ES⁽⁴⁾, 2002/20/ES⁽⁵⁾, 2002/22/ES⁽⁶⁾ a 2002/58/ES⁽⁷⁾. Komise se domnívá, že uvedená právní úprava mimoto zaručuje ochranu vnitrostátních minimálních potřeb a že neexistuje žádná příčinná souvislost mezi potřebou zaručit dodávky energie, dodávky veřejných služeb a kontrolou majetkového uspořádání nebo správou podniku.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 176, s. 37; Zvl. vyd. 12/02, s. 211.

⁽²⁾ Úř. věst. L 176, s. 57; Zvl. vyd. 12/02, s. 230.

⁽³⁾ Úř. věst. L 108, s. 33; Zvl. vyd. 13/29, s. 349.

⁽⁴⁾ Úř. věst. L 108, s. 7; Zvl. vyd. 13/29, s. 323.

⁽⁵⁾ Úř. věst. L 108, s. 21; Zvl. vyd. 13/29, s. 337.

⁽⁶⁾ Úř. věst. L 108, s. 51; Zvl. vyd. 13/29, s. 367.

⁽⁷⁾ Úř. věst. L 201, s. 37; Zvl. vyd. 13/29, s. 514.

Žaloba podaná dne 16. července 2007 – Komise Evropských společenství v. Řecká republika

(Věc C-331/07)

(2007/C 247/06)

Jednací jazyk: řečtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Komise Evropských společenství (zástupci: E. Tserepa-Lacombe a F. Erlbacher)

Žalovaná: Řecká republika

Návrhová žádání žalobkyně

— určit, že Řecká republika tím, že nepřijala všechny právní předpisy nezbytné k nápravě vážného nedostatku personálu služeb odpovědných za veterinární kontroly v Řecku, což může ohrožovat správné a účinné použití veterinárních

právních předpisů Společenství, nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají na základě uvedených právních předpisů;

— uložit Řecké republice náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Touto žalobou se Komise domáhá, aby Soudní dvůr určil, že Řecká republika tím, že nepřijala právně vyžadované správní předpisy jednak pro provedení povinnosti stanovené v čl. 4 odst. 2 písm. c) nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 882/2004 ze dne 29. dubna 2004 o úředních kontrolách za účelem ověření dodržování právních předpisů týkajících se krmiv a potravin a pravidel o zdraví zvířat a dobrých životních podmínkách zvířat (Úř. věst. L 165, 30.4.2004, s. 1; Zvl. vyd. 03/45, s. 200, které bylo předmětem opravy v Úř. věst. L 191, 28.5.2004, s. 1, dále jen „nařízení 882/2004“), jakož i povinnosti mít dostatečný počet zkušených pracovníků s vhodnou kvalifikací, aby bylo možno efektivně a účinně provádět veterinární kontroly, a jednak pro provedení povinnosti stanovené ustanoveními veterinárních právních předpisů Společenství týkajících se financování personálu nezbytného pro provádění uložených veterinárních kontrol, Řecká republika nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají na základě těchto právních předpisů.

Komise uvádí, že veterinární právní předpisy Společenství zavazují členské státy, aby zajistily provedení velkého počtu kontrol týkajících se použití podmínek a požadavků, které stanoví. Určitá ustanovení, zejména čl. 4 odst. 2 písm. c) nařízení 882/2004 stanoví, že členské státy musí mít dostatečný počet zkušených pracovníků s vhodnou kvalifikací, aby mohly efektivně a účinně provádět veterinární kontroly. Krom toho velká část těchto ustanovení buď výslovně stanoví, že některé veterinární kontroly – jejichž postupy jsou rovněž více či méně upřesněny – musí být prováděny, nebo definuje podmínky a požadavky, které předpokládají existenci veterinárních kontrol.

Opírajíc se o řadu zpráv z misí Potravinářského a veterinárního úřadu Komise (FVO), Komise nicméně zdůrazňuje, že při uplynutí lhůty stanovené v odůvodněném stanovisku, a dokonce po tomto dni a navzdory několika pokusům řeckých orgánů, Řecká republika nepřijala všechna opatření nezbytná k nápravě nedostatků, které jsou jí vytýkány. Od roku 1998 FVO totiž uskutečnil v Řecku velký počet misí, v jejichž rámci konstatoval závažný nedostatek personálu na všech administrativních úrovních ve službách odpovědných za provádění úředních kontrol stanovených právními předpisy Společenství. Zjištěná nedostatečnost byla taková, že podle odborníků Komise úřední kontroly nezbytné pro zajištění účinného použití právních předpisů Společenství v oblasti ochrany zvířat nemohly být prováděny, programy pro boj a zamezení nemocem zvířat nebyly úspěšně dokončeny a pravidla týkající se dobrých životních podmínek zvířat nebyla dodržována.

Doporučení zaslaná řeckým orgánům nebyla ve většině případů provedena nebo byla provedena nedostatečně. Krom toho zprávy z misí odrážejí obraz velmi zneklidňující situace úředních kontrol prováděných v Řecku.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Verwaltungsgericht Hannover (Německo) dne 19. července 2007 – Kabel Deutschland Vertrieb und Service GmbH & Co. KG v. Niedersächsische Landesmedienanstalt für privaten Rundfunk

(Věc C-336/07)

(2007/C 247/07)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Verwaltungsgericht Hannover

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Kabel Deutschland Vertrieb und Service GmbH & Co. KG

Žalovaný: Niedersächsische Landesmedienanstalt für privaten Rundfunk

Vedlejší účastníci řízení: Norddeutscher Rundfunk, Hamburk, a 39 dalších

Předběžné otázky

- 1) Je ustanovení jako § 37 odst. 1 Niedersächsisches Mediengesetz (dolnosaský mediální zákon) slučitelné s čl. 31 odst. 1 směrnice o univerzální službě 2002/22/ES, jestliže je operátor kabelové sítě nucen obsadit více než polovinu kanálů, které jsou v jeho sítích k dispozici jako trvale analogově použitelné, programy, které již jsou – ovšem pokud jde o spolkovou zemi Dolní Sasko nikoliv plošně – terestricky vysílány ve standardu DVB-T?
- 2) Je ustanovení jako § 37 odst. 1 Niedersächsisches Mediengesetz slučitelné s čl. 31 odst. 1 směrnice o univerzální službě 2002/22/ES, jestliže je operátor kabelové sítě nucen připojit ke svým analogovým kabelovým sítím televizní programy

také v těch územních částech spolkové země, ve kterých by koncový uživatel kabelového přenosu byl v každém případě schopen prostřednictvím terestrické antény a dekodéru přijímat stejné televizní programy také terestricky ve standardu DVB-T?

- 3) Má být pojem „služby televizního vysílání“ ve smyslu čl. 31 odst. 1 první věty směrnice o univerzální službě 2002/22/ES vykládán tak, že zahrnuje také poskytovatele mediálních služeb, resp. prostředků komunikace na dálku, například teleshoppingu?
- 4) Je ustanovení jako § 37 odst. 2 Niedersächsisches Mediengesetz slučitelné s čl. 31 odst. 1 směrnice o univerzální službě 2002/22/ES, jestliže v případě nedostatku kanálů musí příslušný vnitrostátní orgán stanovit pořadí žadatelů, které vede k plnému obsazení kanálů, jež má operátor kabelové sítě k dispozici?

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Corte d'Appello di Torino (Itálie) dne 25. července 2007 – Bavaria N.V. a Bavaria Italia s.r.l. v. Bayerischer Brauerbund e.V.

(Věc C-343/07)

(2007/C 247/08)

Jednací jazyk: italština

Předkládající soud

Corte d'Appello di Torino

Účastníci původního řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek (navrhovatelky): Bavaria N.V. a Bavaria Italia s.r.l.

Odpůrce: Bayerischer Brauerbund e.V.

Předběžné otázky

- 1) zda nařízení Rady (ES) č. 1347/01 (¹) ze dne 28. června 2001 je či není neplatné, případně zda nejde i o neplatnost odvozenou od neplatnosti dalších aktů, a to z následujících důvodů: